

Det var altsaa meget tilfredsstillende; men i Alt det, som det ærede Medlem isvrigt udtalte, savner jeg dog Noget, som jeg maa anse for i høi Grad væsentligt.

Jeg savner fra det ærede Medlems Side en Antydning af en Løsning af de Stridsspørgsmaal, som han veed, der er os imellem. Jeg savner en Antydning af, hvorledes vi skulle komme til en saadan Forhandling, at vi enten komme over disse Vanffeligheder eller paa en saadan Maade komme uden om dem, at vi haue Bei for en virkelig Løsning af disse Spørgsmaal for Fremtiden. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt, at det ærede Medlem siger, hvad det er, han ikke vil. Jeg tror, det er nødvendigt at vi ogsaa høre en Antydning af, hvad man maatte kunne ville fra hans Side, for at vi skulle komme til en Løsning. Jeg forlanger imidlertid ikke, at der paa dette Standpunkt skal komme saadanne Udtalelser eller Antydninger fra det ærede Medlem. Det kan meget ofte endogaa være gavnligt, at de ikke komme, fordi Spørgsmaalene da staa mere frit, naar det Dieblit kommer, da man maatte kan staa nærmere ved en Situation, hvori der kan komme en Afgjørelse, eller hvor man kan komme til en Løsning. Men jeg har dog ønsket at antyde, at min Opfattelse af det, der er udtalt af det ærede Medlem, er en Opfattelse, der gaar ud paa en Tilfredsstillelse med, hvad det ærede Medlem har udtalt. Jeg skal dog ved Siden deraf ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der er Udførligt, som jeg savner, og naar jeg navnlig har omtalt dette Sidste, er det paa Grund af den Slutning, hvormed det ærede Medlem sluttede denne Del af sit Foredrag, idet han sagde, at han krævede Folkethingets Ret fuldt ud respekteret, og hyderligere tilspøiede, at det var Noget, han krævede Garanti for. Jeg skal nu ikke gaa dybere ind paa min Betragtning af dette Spørgsmaal; men naar man veed, hvorledes Spørgsmaalet om denne Folkethingets Ret er blevet fortolket fra hans Side, nemlig som en Hævdelse af den saakaldte Neiret, paa den Maade, at hvad der herfra siges Nei til, skalde man i en saadan Udstrækning respektere, at det var der ikke Tale om at gennemføre under nogen som helst Form, saa vide vi Alle, at den Maade netop vil føre til, — og det er jo ogsaa bragt til Anvendelse jaaledes — at man derigjennem vil fuldstændig distere, hvorledes der skal styres her i Landet i enhver Henseende, bortset fra andre Faktors berettigede Stilling. Det er netop af den Mtsforstaaelse af denne Neiret, at vi have set Forskjellen komme frem, det er ud fra den,

at den dybe Adskillelse har udbillet sig, og jeg tror derfor ogsaa, det er rigtigt, at man gjør opmærksom derpaa. Naar det paa lignende Maade som det forrige, jeg omtalte fra det ærede Medlem, til hvem jeg i dette Dieblit retter mine Bemærkninger, blev henvendt som en Behreidelse til Regjeringen, at den havde afbrudt Forhandlingerne, og at den overdøgede os med et stort Antal af Love, da maa det formentlig være Regjeringens egen Sag at svare derpaa; men jeg skal dog sige dertil, at det ærede Medlem jo dog veed, at paa det Tidspunkt, da Valgene bleve udstrevede, var Perioden udløbet, og det forelaa derfor, at der skulle foretages nye Valg. Antydningen af, at de burde være afholdte tidligere, vilde utvivlsomt ingenlunde have dækket Regjeringen for ogsaa at blive angreben af det ærede Medlem i modsat Tilfælde. I den Henseende ere hverken Regjeringen eller vi Andre blevne forvante, saa jeg tror ikke, at der bør tillægges det nogen særlig Vægt. Det andet Spørgsmaal om det store Antal af Love, der er forelagt, og den Sigting, som det ærede Medlem anbefalede at foretage af disse Love imellem dem, man skalde tage for til Arbejde og Fremme, og dem, man skalde vælge til ikke at fremmes, da vide vi jo af Erfaring, at dette ikke er nogen vanffelig Opgave for Møltallet her i Salen, og det staaer Dem derfor frit for, om De vilde tage et større eller mindre Antal frem til Bearbejdelse eller Gjennemførelse, idet Øvelsen i at undlade at fremme Love er temmelig betydelig her i Thinget, saa det kan næppe volde nogen væsentlig Vanffelighed. Derfor synes jeg, at det var overflødigt at gjøre nogen Behreidelse til Regjeringen i den Henseende. Jeg mener imare, at Regjeringen har handlet rigtig ved at forelægge disse Love, fordi jeg tror, det er bedre, at den skal have Behreidelser for at forelægge for mange Lovforslag end omvendt; thi dersom den ikke gjør det, vil den utvivlsomt faae Behreidelse for at have forelagt for saa. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Korsgaard: Jeg skal ikke videre blande mig i Forhandlingen mellem den sidste ærede Taler og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), idet den ærede Talers Bemærkninger jo i alt Væsentligt vare rettede til det sidstnævnte Medlem, og jeg finder mig ikke berettiget til at blande mig deri. Jeg skal kun gjøre en Bemærkning i den Anledning, og det er den, at det interesserede mig at høre, at det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds